[1]दूयमानः, दाव्यमानः, दुदूष्यमाणः, दोदूय्यमानः ;
[2]दवः, [3]सन्दावः, दावः, दुदूषः, दोदूयः ;
[4]प्रणिदोतुम्-प्रनिदोतुम्, दावयितुम्, दुदूषितुम्, दोदूयितुम् ;
दुतिः, दावना, दुदूषा, दोदूया ;
दवनम्, दावनम्, दुदूषणम्, दोदूयनम् ;
दुत्वा, दावयित्वा, दुदूषित्वा, दोदूयित्वा ;
प्रदुत्य, प्रदाव्य, प्रदुदूष्य, प्रदोदूय्य ;
दावम् २, दुत्वा २, } दावम् २, दावयित्वा २, } दुदूषम् २, दुदूषित्वा २, } दोदूयम् २ ; दोदूयित्वा २. }

(848) "टु दु उपतापे" (V-स्वादिः-1256. अक. अनि. पर.)

'दुनोति दूयते तापे, दवतीति गतौ पदम् ॥' (श्लो. 22) इति देवः ।
दावकः-विका, दावकः-विका, दुदूषकः-षिका, दोदूयकः-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि पूर्वलिखितभौवादिकद्रवतिवत् (847) ज्ञेयानि ।
[5]दावः,[A] प्रदवः, [6]दुतः[B]-दुतम्-दुतवान्, [7]दवथुः,[C], [8]सन्दवः, [9]दुन्वन्-ती,
इति रूपाण्यस्य यथायथं तत्तत्प्रत्ययेषु भवन्तीति विशेषः ।

---

1. यकि, 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घे रूपम् ।
2. 'ऋदोरप्' (3-3-57) इति भावेऽप्प्रत्ययः । घञपवादः ।
3. 'समि युद्रुदुवः' (3-3-23) इति कर्तृभिन्ने कारके घञ् । सन्दावः = पलायनम् ।
4. 'शेषे विभाषा—' (8-4-18) इति नेः णत्वविकल्पः ।
5. 'दुन्योरनुपसर्गे' (3-1-142) इति कर्तरि णप्रत्ययः । दावः = वनानलः । अत्र, 'अनुपसर्गे इत्युक्तत्वात्, सोपसर्गात् तु सन्दवः प्रदवः इत्यादिषु पचाद्यजेव भवति।
6. 'दुग्वोर्दीर्घश्च' (वा. 8-2-44) इत्यत्र सानुबन्धकत्वादस्य धातोर्न ग्रहणम् । तेन क्तप्रत्यये दुतः इत्येवास्य रूपम् ।
7 'द्वितोऽथुच्' (3-3-89) इति भावेऽथुच् प्रत्ययः ।
8. 'समि युद्रुदुवः' (3-3-23) इत्यत्र द्रुसाहचर्यात् भौवादिकस्यैव ग्रहणादस्य भावे, 'ऋदोरप्' (3-3-57) इत्यबेव सम्पूर्वकादपि भवति ।
9. शतरि, 'स्वादिभ्यः—' (3-1-73) इति श्नुप्रत्यये, तस्य ङिद्वद्भावेनाङ्गस्य गुणप्रतिषेधे, 'हुश्नुवोः सार्वधातुके' (6-4-87) इति श्नुप्रत्ययघटकोकारस्य शतृप्रत्यये परतो यणादेशे च रूपम् ।

A. 'दह्येऽहं मधुनो लेहैर्दावैरुग्रैर्यथा गिरिः ।' भ. का. 6. 83.
B. 'स्फुटमिवातरणं हिममारुतैर्मृदुतया दुतयाऽधरलेखया ॥' शि. व. 6. 59.
C. 'केचिद् वेपथुमासेदुरन्ये दवथुमुत्तमम् ।' भ. का. 4. 43.